

Mál nr. 255/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging sjómanna.

Slyshugtak vátryggingaréttar. Skaðabótaábyrgð.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 13. júní 2022, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 10. október 2022.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi verið að vinna um borð í skipi 1. nóvember 2021 þegar slys átti sér stað. Það hafi verið að slaka trolli af netvindu þegar möskvar og fótreiði ókláraðist. Fram kemur að þegar möskvar törnast með þessum hætti þurfi að toga möskvana til að losa þá svo hægt sé að halda áfram að slaka trollinu í sjóinn. Þegar M hafi verið að losa möskva hafi komið á hann högg og hann slasast við það.

Tekið er fram að í tilkynningu til Sjúkrátrygginga Íslands komi fram að M hafi fengið slink á bakið þegar verið var að slaka trolli af netvindu þegar möskvar og fótreiði ókláraðist. Í dagbók skipsins komi fram að trolli hafi verið kastað og þegar verið var að slaka því hafi M orðið óvinnufær vegna bakverks er hann var að handleika tóg við vinnu sína. Í læknisgögnum komi fram að slys hafi orðið með þeim hætti að M hafi verið að toga í kaðal og þá hafi komið mikill verkur aftur í mjóbak eða að M hafi verið að toga í kaðal og þá hafi komið brotsjór á bátinn og hann hafi þá fallið við og tagnað í baki. Þá aflaði M afstöðu vitnis sem starfaði við hlið hans þegar slysið átti sér stað og kemur fram í vitnisburði að M hafi verið að toga í möskva til að losa þá svo unnt væri að slaka trollinu áfram í sjóinn. Einnig kemur fram í vitnisburðinum að vitnið hafi heyrt M æpa og að greining vitnisins sé sú að M hafi fengið á sig þungt högg þegar möskvinn losnaði. Í málskoti kemur fram að M telji að skýrsla vitnisins taki af allan vafa um hvernig slysið vildi til. M byggir skaðabótaskyldu á 1. mgr. 172. gr. siglingalaga nr. 34/1985 þar sem fram kemur að skipverjar skuli skaðatryggðir í slysum sem eigi sér stað á sjó. Ljóst sé að um óvænt og utanaðkomandi atvik hafi verið að ræða þegar möskvinn losnaði og slinkur kom á M.

Í bréfi V kemur fram að ágreiningurinn snúi að því hvort slys M falli undir slys í skilningi slyshugtaks vátryggingarinnar. Í bréfinu eru gögn málsins rakin og telur V að það sé samræmi í frásögnum M hjá lækni daginn eftir atvikið, í tilkynningu til Sjúkrátrygginga Íslands og skipsdagbók. Fyrsta frásögn um brotsjó komi fram hjá lækni 13. janúar 2022 sem sé allt önnur frásögn en áður hafði komið fram. V telur ljóst að um álagsmeiðsli hafi verið að ræða en slík meiðsli eigi sér stað innan líkama M og er almennt ekki talið slys í skilningi slyshugtaksins. Þá kemur fram hjá V að breytta frásögn eigi ekki að leggja til grundvallar nema hún sé studd frekari gögnum sem hnekkja fyrri lýsingu tjónþola, sbr. Hrd. 47/2006.

Álit.

Ágreiningur í máli þessu snýst um það hvort slysið hafi orðið vegna skyndilegs utanaðkomandi atburðar. Fyrstu gögn um slysið eru skráð í skipsdagbók þar sem segir að M hafi orðið óvinnufær vegna bakverkja þegar hann var að handleika tóg við vinnu sína. Svipaðar lýsingar koma fram í læknaögnum þ.e. að það hafi komið mikill bakverkur þegar M var að toga í kaðalinn. Það er ekki fyrr en framburður vitnis liggur fyrir sem talað er um högg vegna brotsjós. Líta verður á skráningu slyssins í skipsdagbók sem frumgagn og verður því ekki litið til skýrslu vitnis sem breytir fyrri frásögnum M og styðst ekki við önnur gögn. Með vísan til þess verður litið svo á að bakverkur M hafi verið tilkominn vegna innri álags og er því ekki um slys að ræða í skilningi skaðabótaréttar. Af þeim sökum ber V ekki bótaábyrgð á tjóni M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysátryggingu sjómanna hjá V.

Reykjavík, 15. nóvember 2022.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir